

foregå tæt på brugeren og være nem for brugeren at gøre brug af. Dette krav vil kunne opfyldes på forskellige måder eksempelvis ved husstandsindsamlinger eller via detailhandlen el. lign. Såfremt et revideret batteridirektiv medfører, at der skal gennemføres sådanne indsamlingsordninger, vil jeg se positivt på mulighederne for at koordinere indsamlingen af batterier og småt elektronikaffald.

Producentansvar er et nyt styringsmiddel, som vi ikke tidligere har anvendt i Danmark. Jeg anser det derfor for hensigtsmæssigt, at der senest tre år efter ordningens ikrafttræden, dvs. i 2009, gennemføres en evaluering af, hvordan ordningen har fungeret i Danmark.

Lovforslaget regulerer ikke import og eksport af elektronikskrot, idet regler herom er fastsat i EU's Transportforordning, der forbyder eksport af farligt affald til lande uden for OECD (udviklingslande). Størstedelen af elektronikaffaldet er farligt affald. For den del, der ikke er farligt affald, er det tilladt at eksportere også til udviklingslande. Kommissionen har i forbindelse med reguleringen af dette ikkefarlige elektronikaffald specifikt spurgt hvert enkelt ikke-OECD land, om det ønsker dette affald til nyttiggørelse og i givet fald, hvilken kontrolprocedure der kræves. Kommissionen har på den baggrund udarbejdet en regulering, hvoraf det fremgår, hvilke typer af det ikkefarlige affald, det er lovligt at eksportere til hvilke lande.«

4. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (S, DF, RV, SF og IA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1-11 stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at regeringen ønsker at gennemtvinge EF-direktiver, selv om det medfører tab af eksisterende arbejdspladser. For Dansk Folkeparti har det også været vigtigt at lægge vægt på, at eksisterende anlæg, som er godkendt til behandling af elektronisk udstyr og sat i drift inden den 1. januar 2005, fortsat kan drives efter denne lovændring. Dansk Folkeparti har fundet det vigtigt at kæmpe for, at arbejdspladserne i branchen bliver bevaret. Derfor har det også været vigtigt, at ministeren kan fastsætte de nærmere vilkår for driften, så kommuner ikke kan give så favorable vilkår, at der opstår ulige vilkår for private og kommunale anlæg.

Et *mindretal* i udvalget (V og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Venstre og Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte det af Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag, hvorefter ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at eksisterende kommunale elskrotanlæg fortsat kan drives af kommunerne. Venstre og Det Konservative Folkeparti lægger stor vægt på, at hovedformålet med lovforslaget er at indføre producentansvar for elektronikskrot. Dette betyder i praksis, at det fremover er producenter og importører, der får ansvar for at tage affald af elektronikskrot tilbage, håndtere det miljømæssigt korrekt og afholde samtlige udgifter hermed. Der er Venstres og Det Konservative Folkepartis opfattelse, at ændringsforslaget strider mod princippet om producentansvar, som det er forudsat i det af regeringen fremsatte lovforslag og i direktivet.

Venstre og Det Konservative Folkeparti finder det principielt forkert, at kommunerne får mulighed for – på et konkurrenceudsat marked – at drive virksomhed i konkurrence med private virksomheder. Endelig er Venstre og Det Konservative Folkeparti bekymrede for, at ændringsforslaget vil kunne skabe ulige konkurrence mellem kommunerne og private elskrotanlæg i strid med konkurrenceregler og statsstøtteregler.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Enhedslisten er i udgangspunktet positiv over for tiltag, der giver øget fokus på at gøre affaldet mindre skadeligt. Derfor er tiltag, der kan føre til øget indsamling af elektrisk og elektronisk affald, positive. Vi har i dag en række offentlige ordninger, som nogle steder er velfungerende, andre steder ikke. Men der er ikke i ordningerne incitament til producenterne til at nedbringe mængden af farlige stoffer eller gøre apparater nemmere at genanvende eller mere holdbare. Implementering af dette EF-direktiv vil muligvis gøre det mere tydeligt for producenterne, hvordan deres produkter påvirker samfundet, når de ikke længere kan anvendes, og dermed virke forebyggende. Det er imidlertid svært at læse ud af så vel direktiv som lovforslag, hvordan man forestiller sig, at de nye ordninger reelt kommer til at virke præventivt. Alt andet lige vil de fleste